

Svátek Svaté rodiny

26. 12. 2010

Mnoho malířů a umělců se nám již pokusilo přiblížit Svatou rodinu. Jejich díla svědčí o rozmanitosti představ prostředí, v němž Svatá rodina žila. Jedno mají ale společné: vyzařují bezpečí v nezajištěnosti. Dost možná, že je právě toto poselstvím pro dnešní rodinu.

Nemálo se hovoří o nebezpečných trendech ohrožujících dnešní život rodiny. Můžeme dokonce mluvit o určité bezradnosti, až strachu:

- strach, který má ze vzájemného celoživotního vztahu rodičovský pár,
- strach přivést na svět děti, po nichž touží,
- a strach z ohrožení chudobou i sociálním vyloučením ze strany společnosti.

Nejistota ve vztahu je varováním, že chybí dostatek lásky. Někdy by pomohlo věnovat si čas navzájem, jindy bychom se měli raději zaměřit na společné plnění úkolů místo vzájemného soupeření a obviňování z nedostatečného zájmu o dění v rodině. Přiznejme si, kolik času věnujeme vstřebávání nejrůznějších informací, kolik úsilí vkládáme do naší práce a na druhé straně kolik kvůli tomu dlužíme své rodině.

Bezmocně sledujeme zprávy o stárnutí a vymírání Evropy, přestože si mladí lidé přejí založit rodinu a přivést na svět tolik dětí, kolik by stačilo, aby byl tento proces zastaven. Ptáme se: „proč?“, ale odpověď nevnímáme ve chvíli, kdy ujišťujeme sebe a své dospělé děti o tom, že ještě „nemohou mít děti“, protože není zajištěn jejich životní standard v podobě absolvovaného studia, komfortního bydlení nebo zahraničních cest (který my sami jsme v jejich věku, již s malými dětmi, neměli).

Nemusíme se ale ptát jen sami sebe. Máme právo se ptát i společnosti: je spravedlivé, že se rozhodnutí založit rodinu a přivést na svět děti začíná podobat rozhodnutí k hrdinskému činu, který s narůstajícím počtem dětí budí dojem nerozvážnosti? Je v pořádku, že s narůstajícím počtem řádně vychovávaných dětí dramaticky narůstá pravděpodobnost ohrožení chudobou? Není v zájmu společnosti, aby byl vytvářen a chráněn prostor svobodného rozhodování pro rodiče, kteří chtějí svým dětem věnovat výchovnou péči?

O situacích, které Svaté rodině zavdávaly důvod ke strachu, se ze vzpomínaných obrazů nic nedozvíme. I když nás evangelia ujišťují, že nechyběly nebezpečné situace, malíři se zřejmě záměrně soustředili na něco jiného. Domnívám se, že chtěli připomenout, v čem spočívá jedinečnost lidského společenství, která v rodině nabývá zvláštní důležitosti: přijmout bohatství pokory a odpuštění. Oboje umožňuje Bohu, aby vstoupil do naší blízkosti a posiloval nás v naději, že úsilí o dobro druhého se nemůže minout účinkem.

Marie Oujezdská, Národní centrum pro rodinu